

موانع و مشکلات قانونی آزادی خدمات در کشورهای اروپائی

ترجمه: مصطفی نوری

در سمیناری که گروه بیمه‌های زوریخ برای مدیران ریسک و بیمه ترتیب داد دو نفر از متخصصان: آلفرد ریچمات مشاور مالیاتی و آنتون اشنایدر مشاور حقوقی ابهامات ملموسی را که در مفهوم "آزادی خدمات" در کشورهای بازار مشترک اروپا وجود دارد جهت روشن نمودن مشکلات عملی که شرایط جدید تجارت برای خریداران پوشش، واسطه‌ها و بیمه‌گران ایجاد می‌کند مورد بررسی قرار دادند. که ذیلاً "به نظر خوانندگان می‌رسد.

نویسنده ANTON K. SCHNYDER
از شرکت Zurich Insurance Group

هر یک از اعضاء در بازار بوسیله وضع مقررات و قوانین ویژه‌ای در هر یک از کشورهای عضو ملی ناپسند محسوب شده از آنجا که هر یک از کشورها در زمینه تجارت و بازرگانی تخصصی خود داری تجربه‌ای کافی می‌باشند دیگر نیازی به حمایت از طرف ضعیف (مشری) مبادله بازرگانی نخواهد بود.

۱- مسائل حقوقی

آزادی فعالیت برای شرکتهای بیمه که در داخل بازار اروپا قرار دارند

فعالیت بیمه‌ای و ایجاد مرکز فعالیت در سایر کشورهای عضو برای بیمه‌گرانی که در کشورهای بازار مشترک اروپا واقع شده‌اند مجاز شناخته شده و شرکتهای بدون هیچگونه مانع و محدودیتی می‌توانند در کلیه کشورهای بازار مشترک اروپا فعالیت کنند، حتی مؤسسات بیمه فعال در بازار اروپا می‌توانند شرکتهای وابسته در بازار سایر کشورهای عضو تأسیس کنند. مقررات و قوانین حاکم بر نحوه فعالیت اینگونه شرکتهای همان است که در مورد شرکتهای داخلی همان بازار اعمال می‌گردد و هیچگونه تمایزی بین شرکتهای داخلی هر کشور با شرکتهای از سایر کشورهای عضو که اقدام به فعالیت و یا ایجاد شرکت وابسته کرده‌اند نباید

بازار داخلی کشورهای اروپا (بازار مشترک) منطقه‌ایست جغرافیائی بدون مرزهای درونی، جایی که آزادی نقل و انتقال و مبادله و حرکت اشخاص، کالا و خدمات در داخل آن تضمین شده و بدون هیچگونه محدودیتی انجام خواهد گرفت. اما بدان معنی نیست که از این پس مبادله کالا و خدمات تجاری و بازرگانی بدون توجه به حق حاکمیت ملی کشورهای عضو، قوانین و مقررات داخلی انجام خواهد گرفت. بلکه برعکس کالبد و استخوان‌بندی مقررات بازار مشترک اروپا برای آینده طوری طراحی و برنامه‌ریزی شده که هر یک از کشورهای عضو بتوانند حقوق داخلی و حق حاکمیت ملی را رعایت کرده و نقش نظارتی و مدیریتی خود را در تجارت اعمال نمایند تا ضمن حمایت از شهروندان خود از حقوق متحدین دیگر اروپائی در سایر مناطق جغرافیائی رانیز مورد حمایت قرار دهند. از بین بردن امر رقابت و موقعیت اقتصادی

صحیحا" به ثبت رسیده و مرکز اصلی شرکت در آنجا باشد.

دومین بخش مقررات یکنواخت و متحدالشکل در مورد آزادی ارائه خدمات در درون بازار اروپا مربوط به همکاری در جهت استاندارد کردن قوانین، آئیننامه‌ها، مقررات اداری و سایر مسائل مربوط به شرکت‌های بیمه مستقیم است که در اجلاس روز ۲۲ جون ۱۹۸۸ صورت گرفته و علاوه بر آن پیشنهاد‌های دیگری نیز در نشست سال بعد (سوم ژانویه سال ۱۹۸۹) در جهت ارائه خدمات بیمه‌ای متحدالشکل و یکنواخت برای رشته بیمه مسئولیت دارندگان وسائط نقلیه موتوری در مقابل شخص ثالث است مطرح گردید. همچنین براساس مفاد مقررات فوق‌الذکر آزادی ارائه خدمات بیمه‌ای محدود به بیمه‌ریسک‌های بزرگ می‌باشد نه کلیه ریسک‌های بیمه‌ای.

در مورد بیمه‌های اشخاص نیز طرحی برای یکنواخت کردن مقررات بیمه‌های زندگی و تهیه قراردادهای مشابه در کلیه کشورهای عضو تهیه و پیشنهاد شده است که براساس این طرح هر یک از بیمه‌گذاران مقیم کشورهای عضو بازار مشترک می‌تواند پوشش‌های بیمه‌ای لازم را در رشته اشخاص از بیمه‌گران فعال در داخل بازار تهیه نماید. در مورد بیمه‌های گروهی احتیاج به طرح دیگری است که پیش‌بینی می‌شود در آینده نزدیک تهیه و جهت تصویب مقامات ذیصلاح تقدیم شود.

جایگاه قانونی آزادی خدمات پس از اجرا

موضوعی که هم از نظر شرکت‌های بیمه و دلالان بیمه و بیمه‌گذاران دارای اهمیت می‌باشد اینست که چگونه کشورهای عضو با مقررات و مفاد پیمان نامه متحدالشکل مصوب شورا برخورد نموده و جایگاه قانونی آنها چیست و چگونه باید آنها را با قوانین و مقررات کشور خود انطباق دهند و برای آزادی تجارت خدمات

وجود داشته باشد براساس اصل عدم تمایز شورای وزیران بازار مشترک اروپا مقررات متحدالشکل و یکنواختی را بمنظور هماهنگی و استقرار حقوق مساوی برای کلیه اعضاء بازار تدوین نموده است که برای مؤسسات بیمه اعم از شرکت‌های بیمه‌های زندگی و شرکت‌های بیمه‌های اموال لازم‌الاتباع است. براساس گزارش مطبوعات پیمان نامه‌ای در این استقرار شرکت‌های بیمه برای اولین بار توسط کشور سوئیس و کشورهای بازار مشترک ۲۹ جولای سال ۱۹۸۹ در اجلاس بروکسل مطرح گردید. این پیمان نامه قسمت مربوط به مؤسسات بیمه غیر زندگی آن در آینده نزدیک به امضاء خواهد رسید. به موجب این پیمان نامه کشور سوئیس و سایر کشورهای عضو بازار اروپا خواهند توانست طبق مقررات متحد-الشکل و یکنواختی در داخل بازار اروپا آزادانه فعالیت بیمه‌ای داشته باشند.

آزادی ارائه خدمات بیمه‌ای توسط بیمه‌گران بازار اروپا
آزادی ارائه خدمات بیمه توسط بیمه‌گران شاغل در بازار اروپا بدان معنی است که کلیه شرکت‌های بیمه کشورهای عضو بازار بدون اینکه نیازی به تأسیس و ایجاد شرکت یا شعبه در هر یک از کشورهای عضو باشند بتوانند در کشورهای دیگر به ارائه خدمات بیمه‌ای بپردازند. یعنی بیمه‌گذاران هر یک از کشورهای عضو می‌توانند پوشش‌های مناسب بیمه‌ای مورد نیاز خود را از بیمه‌گرانی که در داخل کشور آنها تأسیس نشده تهیه نمایند.

مفهوم بند قبلی اینست که هر شرکتی که در یکی از کشورهای عضو تأسیس شده و به ثبت رسیده باشد اجازه دارد در داخل بازار اروپا در همه کشورهای آزادانه فعالیت داشته و در سایر کشورهای عضو شعبه یا نمایندگی ایجاد کند. دامنه فعالیت شرکتها محدود به کشوری که در آن به ثبت رسیده و یا مرکز اصلی شرکت در آن کشور قرار دارد نمی‌باشد. البته شرط لازم آنست که شرکت مورد نظر در یکی از کشورهای عضو بازار

خدمات بیمه‌ای، ریسکی را که در پاریس (فرانسه) واقع شده بیمه می‌کند. اما این شرکت در پاریس شعبه دارد. اگر هم مرکز اصلی و هم شعبه پاریس آن اقدام به صدور پوشش بیمه‌ای نمایند آیا تجمع خطر پیش نمی‌آید؟ در حالیکه براساس مقررات و قوانین قبلی انجام فعالیت‌های بیمه‌ای بطور موازی به اشکال مورد قبول بود ولی با آزاد شدن تجارت خدمات بیمه‌ای امر در مورد ریسک‌های بزرگ مجاز شناخته شده شرکت‌های بیمه و شعبات آنها می‌توانند در مورد ریسک و رشته بیمه خاصی بطور موازی فعالیت داشته باشند.

بر مبنای مقررات قبلی قراردادهای بیمه‌ای بطور موازی ممنوع بوده و در کشورها شیکه شعبات مؤسسات بیمه فعالیت می‌نمودند خود شرکت نمی‌توانست رأیاً فعالیت موازی داشته باشد ولی مقررات حاکم امروزه این منع را لازم ندانسته در مورد ریسک‌های بزرگ این عمل بموجب مفاد معاهده رم مجاز شناخته شده است و مرجع صلاحیت‌دار جهت رسیدگی به این امر دادگاه کشورهای بازار مشترک است که به دعاوی مربوط رسیدگی می‌کند و تصمیمات آن لازم الاجرا است. سؤال بعدی که اینجا مطرح میشود اینست که آیا شرکت‌های دلالی و شرکت‌های تخصصی که خدمات بیمه‌ای جهت بیمه‌گران خارجی انجام میدهند نیز مجازند برای شرکت‌های خارجی که دارای شعبات و نمایندگی در آن کشور هستند فعالیت نمایند یا نه.

در نهایت شکل دیگری که باقی می‌ماند اینست که آیا با آزادی ارائه خدمات بیمه‌ای نمایندگی و شعبات شرکت‌های خارجی که در کشورهای دیگری اشتغال دارند می‌توانند به تسویه و پرداخت خسارات بپردازند یا خیر. بنظر میرسد که در اغلب موارد شرکت‌های بیمه و دارندگان بیمه‌نامه دارای منافع مشترکی برای همکاری در قالب و فرم خاصی باشند آزادی فعالیت بیمه‌ای در درون بازار اروپا بدان مفهوم نیست که شرکت‌های بیمه خود را از کنترل و نظارت قلمداد کرده و از اجرای قوانین و مقررات کشوری که در آن

در اجرای مفاد مقررات، قوانین و آئیننامه‌های داخلی را تنظیم نمایند. در این زمینه ابزارهای قانونی لازم جهت اجرای مصوبه در کشورهای عضو در حال تهیه بوده و قدم‌های مؤثری در این رابطه برداشته شده است. من فقط قصد دارم که تعدادی از مشکلات را که از اجرای چنین مقرراتی ظاهر میشود متذکر شوم زیرا برطرف کردن این مشکلات و پیدا کردن راه حل مناسب برعهده هر یک از اعضاء بازار است که باید قوانین و مقررات متناسب با مشکلات خود را تهیه کنند و جهت تصویب به مراجع ذیربط ارائه نمایند و در عمل به نقاط قوت و ضعف مقررات پی ببرند.

اولین مسئله‌ای که مطرح می‌شود اینست که همه گروه‌های ذینفع متوجه باشند آزادی ارائه خدمات بیمه‌ای در آنسوی مرزهای جغرافیائی یعنی از جهت بیمه‌گران معناش این است که بیمه‌گر می‌تواند فعالیتش را تا آنسوی مرزها بگستراند و از جهت بیمه‌گذاران اعضای جامعه این که می‌توانند جهت رفع نیاز پوشش‌های بیمه‌ای خود به دلخواه به هر یک از شرکت‌های بیمه مراجعه کنند. برخی کمپانی‌های بزرگ مانند گروه زوریخ قبل از بوجود آمدن چنین سیستمی خود دارای شبکه‌های گسترده و شعبات زیادی در سایر کشورهای عضو بازار اقتصادی اروپا بوده و فعالیت گسترده‌ای داشته‌اند. حال تا چه اندازه این سیستم می‌تواند باعث گسترش فعالیت آزاد ارائه خدمات بیمه‌ای را فراهم نماید و وضعیت فعالیت اینگونه شرکتها و گروهها که از قبل دارای شعبات در داخل کشورهای عضو می‌باشند چگونه خواهد بود. سؤال مهمی که اینجا مطرح میشود اینست که طرح آزادی خدمات بیمه‌ای تا چه حد می‌تواند تحقق یابد و در عمل گسترش پیدا کند و نحوه فعالیت شعب شرکت‌های بیمه چگونه می‌باشد بطور مثال وضعیت شرکتی را تصور نمائید که در آلمان به ثبت رسیده و مرکز اصلی آن هم در این کشور با استفاده از آزادی

حال اگر شرکت بیمه یا شرکت دلالی و یا ذینفع دیگری بخواهد در هر یک از این کشورها فعالیت نماید باید فعالیت خود را منطبق با این قوانین و مقررات نموده و کاملاً آنها را رعایت نماید و در صورت تخلف بر اساس توافق بعمل آمده از ادامه فعالیت آن جلوگیری خواهد شد.

در شرایط فعلی با توجه به قوانین و مقررات متفاوتی که در هر یک از کشورهای عضو جامعه اقتصادی اروپا وجود دارد تهیه یک بیمهنامه متحدالشکل و یکپارچه بنام بیمهنامه متحدالشکل اروپایی^۱ مشکل می باشد ولی این عمل کار مثبت و مفیدی است که پیش بینی میشود در آینده عملی شده و مؤسسات بیمه بتوانند از آن برای ریسکهای مختلف کشورهای اروپایی استفاده کنند.

پاروقی

1-Uniform Euro – Policy

فعالیت می نمایند فرار کنند بلکه برعکس قوانین و مقررات تهیه شده برای نحوه فعالیت شرکتهای متقاضی فعالیت در کشورهای عضو را مقید می نماید که باید کلیه مقررات و قوانین و آئیننامه های کشور مورد فعالیت را کاملاً رعایت کرده و تحت کنترل مقامات و سازمانهای نظارت کننده بر فعالیت مؤسسات بیمه در آن کشور قرار گیرند و مدارک و گواهینامه های لازم را جهت شروع به فعالیت در هر رشته را بر اساس مقررات آن کشور تهیه و به مقامات مسئول ارائه نمایند و بطور کلی قدرت و توان خود را برای فعالیت در آن کشور با توجه به نیاز و امکانات آن بازار ثابت نمایند.

در مورد نرخ و شرایط قرارداد و فرم بیمهنامه از آنجائیکه برای ریسکهای بزرگ مقررات و شرایط عمومی متحدالشکلی وجود ندارد در کشورهای مختلف سازمانهای مسئول و مقامات نظارت کننده و یا اتحادیه بیمهگران از شرکت صادر کننده بیمهنامه درخواست می نمایند که مدارک قرارداد، شرایط عمومی و نرخ بیمهنامه را بر حسب مورد تهیه و ارائه نماید. هرگاه بیمهگر خارجی با استفاده از آزادی ارائه خدمات بیمه ای اقدام به فعالیت در کشوری نموده و از اجرای تعهدات خود سرباز زند و مقررات را رعایت ننماید بر اساس مفاد موافقتنامه آزادی فعالیت ضمانت اجرای لازم برای تخلفات شرکتهایی که در کشورهای عضو فعالیت می نمایند پیش بینی گردیده است که در صورت لزوم اعمال خواهد شد.

آخرین و شدیدترین وظیفه برای مؤسسات بیمه در مورد فعالیت آزاد خدمات بیمه ای وجود دارد. رعایت کامل مقررات، قوانین و آئیننامه مورد عمل در داخل هر یک از کشورهای عضو می باشد، در صورت عدم رعایت این امر در فعالیت مؤسسه جلوگیری شده و دیگر مجاز به صدور بیمهنامه ریسکهای بزرگ نخواهد بود می دانیم که هر یک از کشورهای اروپایی عضو دارای قوانین و مقرراتی برای نظارت بر عملیات بیمه و اطمینان از حسن فعالیت مؤسسات بیمه است

۲- مسائل مالیاتی

نویسنده ALFRED RICHMOUT
از شرکت Zurich Ins. Group

۱- هماهنگ سازی مالیاتی :

بیست و شش سال است که در کشور سوئیس کوششهایی

افزوده خاطر نشان سازم که هماهنگ سازی مطرح شده برای سال ۱۹۹۲ بی نهایت مشکل آفرین خواهد بود. بعضی از این کشورها می باید نرخ مالیات را کاهش دهند در صورتیکه دیگران (انگلیس) می باید از سیستم "نرخ صفر" جداگشته و آنها را در مورد کالاها و خدمات معینی بکار برند.

۲- مالیاتهای مستقیم در کشورهای بازار مشترک: تمام کشورهای بازار مشترک اروپا دارای مالیات بر درآمد شرکتها می باشند اما این تنها مورد مشترک آنهاست. در این مورد تقریباً "در تمامی این کشورها در چندین ساله اخیر اصلاحاتی انجام گرفته است. در انجام این کار نرخهای مالیاتی بطور کلی کاهش یافته است، اگرچه اینگونه کاهشها اغلب بطور کامل به پایان نرسیده است. در ضمیمه (B) خلاصه ای از نرخهای مالیاتی شرکتها در این کشورها تهیه شده است. با این وجود باید بسیار دقت کرد که این نرخها منبای واقعی مالیاتی را در این کشورها منعکس نمی کند. در بعضی از این کشورها مانند انگلستان، فرانسه، ایتالیا، بلژیک و آلمان مالیاتها کلاً "به حساب بستانکاران رفته و یا قسمتی از آن به سهامداران شرکتها عودت داده شده است. در بعضی از این کشورها مالیاتهای سنگینی وجود دارد که بار کل مالیاتها را بطور قابل ملاحظه ای افزایش میدهد. نهایتاً باید کشور مالیاتی سود سهام را به حساب آوریم (ضمیمه C) که ممکن است بوسیله معاهدات مالیاتی ۵ تا ۱۵ درصد کاهش داشته باشند. بیشتر این کشورها جهت اجتناب از احتساب مالیات مضاعف معاهدات مالیاتی دوجانبه ای را منعقد کرده اند.

با نگاهی به این نرخها که بطور محسوسی بین کشورها متفاوت است، نشان می دهد که هماهنگ سازی نرخها بسیار غیرواقعی خواهد بود. در این جا باید به این تصور نادرستی که در اذهان وجود دارد که نرخهای مالیاتی بار واقعی مالیاتها را منعکس می کند

جهت هماهنگ سازی رسمی مقررات مالیاتی در ۲۶ ایالت مختلف صورت گرفته است. تا بحال این کوششها با موفقیت همراه نبوده است و هیچکس هم باور ندارد که طلایع همین هماهنگی محدود را قبل از سال ۲۰۰۰ رؤیت کند. آیا ممکن است چیزی که در محدوده کشور کوچک سوئیس دشوار است در محدوده بزرگتر بازار مشترک امکان پذیر و آسان باشد؟ همه در یک امر موافقتند: ایجاد یک بازار همگون بدون حصارها و موانع سیاسی که در آن رقابت آزاد واقعا "عملی باشد تنها بوسیله هماهنگ سازی مالیاتی درون کشورهای عضو ممکن است، اما اتفاق نظر در همین جا پایان می پذیرد.

در قلمرو مالیاتهای مستقیم (مالیات بر درآمد) تمام کوششها در رابطه با هماهنگ سازی سالهاست که به بن بست رسیده است. این مطلب درست است که طرحهایی جهت اجرا در اوائل دهه هفتاد و بعد از آن وجود داشته است. این طرحها با اینکه کم بکار رفته اند با وجود این هیچکدام از آنها هم کاملاً "به مورد اجرا گذاشته نشده اند. ضمیمه (A) ارزیابی مختصری از این مقررات و دستورالعملها را به دست میدهد. بعید به نظر میرسد که قبل از پایان سال ۲۰۰۰ در این مورد به موقعیتی چشمگیر دست یافت مگر اینکه شرایط اقتصادی بین المللی موجب تغییر موقعیت کنونی آن شود. در گزارش رسمی منتشره ۲۸-۲۹ ژوئن سال ۱۹۸۵ کمیسیون کشورهای بازار مشترک در محدوده بازار داخلی هماهنگ سازی مالیاتهای مستقیم بسیار کم مورد بحث قرار گرفته است. یکپارچگی مالیات بر ارزش افزوده همانند مالیاتهای مختلف بر مصرف، با دیدگاهی همچون حذف موانع مالیاتی جهت استقرار تجارتی آزاد از جایگاه خاصی برخوردار است. مالیاتهای مذکور در صنعت بیمه اروپا تأثیر مستقیم کمتری می گذارد، به همین جهت این نوع مالیاتها در این ارزیابی در نظر گرفته نخواهد شد. با وجود این مایلیم حتی با توجه به مالیات بر ارزش

اشاره کنم. حتماً چنین نیست مسئله بیشتر بستگی به این دارد که چگونه مقررات مربوط به تعیین اساس مالیاتی (مبنای ارزیابی) مورد استفاده قرار می‌گیرد. به علت این وضع، کمیسیون بازار مشترک در چند ساله اخیر کوششهای شایان ذکری جهت موافقت اعضا با هماهنگ‌سازی مالیاتی بر مبنای اروپایی به خرج داده است. زیرا هماهنگ‌سازی نرخ مالیاتی مادام که درآمد مشمول مالیات در کشوری از بازار مشترک با کشوری دیگر در همان محدوده فرق داشته باشد، خیالی بیش نخواهد بود. با این حال، نباید متوقع باشیم که هماهنگ‌سازی مالیاتی بر مبنای ارزیابی در رابطه با محدودیت‌های تعهدات مالی، استهلاک، هزینه‌ها، قیمت‌ها و غیره در آینده نزدیک به وقوع بپیوندد. به نظر میرسد که ما با خشنودی باید به همین طریقه مالیاتی متمایز بین کشورهای بازار مشترک ادامه دهیم و این تمایز تا جایی که امکان توسعه حق بیمه‌ها (و دیگر هزینه‌های مشابه) وجود دارد بتواند درون یک گروه چند ملیتی که شامل آزادی خدمات است به صورت بیمه‌نامه‌های اروپایی (یک بیمه‌نامه - یک حق بیمه) مورد استفاده قرار گیرد.

در مورد میزان اندوخته خسارات و کسور مالیاتی نظرات متعددی وجود دارد. سیستم معروف (باید گفت غیر معروف) تنزیل خسارت اخیراً در آمریکا و کانادا اجباری شده است. از اولین کشورهای اروپایی که از این طریق پیروی می‌کنند ظاهراً انگلستان و به‌طور غیرمنتظره‌ای آلمان می‌باشد. از یک نظر مبنای ارزیابی برای مالیات شرکتها همیشه در تمام کشورهای بازار مشترک همگون بوده است: مقررات وضع شده برای خود بیمه‌گری همه جا مجاز نیست به عبارت دیگر چنین مفاد بوی به درآمدهای مشمول مالیات همان سالی که ذخیره برای خود بیمه‌گری منظور شده یا افزایش پیدا کرده است اضافه گردیده است. اما در مورد شرکت‌های "کاپتو" چه خوشبختانه روش کار هیئت قضائی آمریکا هنوز به اروپا سرایت نکرده است اگرچه

آلمان و انگلستان لقمه‌ای از این طعمه برگرفته‌اند! با این وجود در جایی که یک بیمه‌گر راه میانه‌ای را برمی‌گزیند و قسمت محسوسی از ریسک را نگه می‌دارد. (۱۰٪ یا بیشتر) راه حل کاپتو از بوته آزمایش مالیاتی موفق بیرون می‌آید. در جایی هم که انتقال ریسک مستقیماً به یک بیمه‌گر کاپتو انجام می‌گیرد همین معنی مصداق پیدا می‌کند. به عبارت دیگر، هر حرکتی در جایی که بیمه‌گر کاپتو یا مستقل، به عنوان جلودار عمل می‌کند بوسیله مأمورین مالیاتی مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

۳- مالیاتهای غیر مستقیم بیمه‌ای:

آخرین ولی نه کم اهمیت‌ترین موضوع درباره مالیاتهای غیر مستقیم که تا به حال بر کار بیمه یا حق بیمه تأثیر داشته است نیز باید گفته شود. این‌گونه مالیات‌ها بر بیمه‌نامه‌هایی که مبنای ارزیابی قرار گرفته‌اند بوسیله حق بیمه‌های پرداخت شده که به طرق مختلف در داخل کشورهای بازار مشترک اداره می‌شود در بیشتر موارد معین شده است. این تفاوتها به خصوص در رابطه با نرخهایی که به کار برده شده است ظاهر می‌شود. همچنانکه در ضمیمه (D) می‌بینیم چنین مالیات‌هایی در انگلستان و ایرلند و اسپانیا وجود ندارد، با وجودی که نرخها ممکن است به اندازه ۳۰٪ در بیمه آتش‌سوزی فرانسه یا ۵۰٪ در بیمه مسئولیت اتومبیل در دانمارک بالاتر باشد. هماهنگ‌سازی در ارتباط با نرخها در آینده‌ای نزدیک بعید به نظر می‌رسد. تا روز اول جولای ۱۹۹۰ دیگر مالیات دوگانه در این رشته در کشورهای عضو بازار مشترک وجود نخواهد داشت (ماده وابسته به ماده ۲) از دومین جلسه شورا در ۲۲ ژوئن ۱۹۸۸ در رابطه با هماهنگی خط مشی در بیمه‌های غیر زندگی. طبق این آئین - نامه مالیاتهای غیر مستقیم و هزینه‌های مالی مشابه بر قراردادهای بیمه‌ای که در محدوده آزادی خدمات منعقد شده است منحصرأ به وسیله عضوی وصول

آئین نامه ۲۴ ژوئای ۱۹۷۳) یا تنها اخطاریه به مسئولان صالح مالیاتی کشور، دارنده بیمه نامه کافی خواهد بود. در این موضوع هنوز حتی تصمیم گرفته نشده است که آیا اطلاق پایاپای اروپا (شبه آن چیزی که برای ارزش اضافی مالیاتی در نظر گرفته اند) می تواند برای این وظیفه در نظر گرفته شود. این مشکل باید در آینده ای نه چندان دور حل شود.

در حالی که راه حل ماده ۲۵ از نشست دوم شورا از خطر مالیات دوگانه جلوگیری می کند اختلافات بسیار بزرگ نرخهای مالیاتی حق بیمه کشورهای عضو نمی تواند از رقابت های ناجور جلوگیری کند. آخرین بند ماده ۲۵ بهر عضو حق میدهد که مشغول آن دسته از تعهداتی شود که در قلمرو خود با مقررات ملی مربوطه (جهت کسب اطمینان از دریافت مالیات های غیر مستقیم و هزینه های مالی جنبی) ارائه خدمات می کند. برای تمام کشورهای عضو مشکل عمده گنجاندن مقررات لازم جهت دریافت مالیات تهادر رابطه با آزادی خدمات است. مشکلی که به هیچ وجه حل نشده است.

بیمه گرانی مانند گروه بیمه ای زوریخ که در داخل محدوده آزادی خدمات عمل می کنند باید با مسئولین مربوطه در کشوری که در آن ریسک واقع شده است در رابطه باشند. ممکن است مقامات مالی آن کشور خواستار نماینده ای مستقیم جهت پرداخت مالیاتی باشند. بهر جهت، به علت طبیعت غیر مادی بیمه، کنترل کافی بر جمع آوری مالیاتها بی نهایت مشکل خواهد بود. نبود یک هماهنگ سازی مالیاتی بر حق بیمه خطر ثقل (شماری از قراردادهای بیمه منعقد شده تحت عنوان آزادی خدمات از پرداخت مالیات و دیگر پرداختهای مشابه می گریزند) را افزایش خواهد داد، همچنان که خطر رقابت های ناجور را افزایش میدهد و قراردادهای بیمه در کشورهای عضو بازار مشترک که مالیاتهای غیر مستقیم بسیار کم است یعنی آنهایی که فقط بر پایه تفاوت نرخ مالیات عمل می کنند یا در کشورهایی که اصلاً "این گونه مالیاتها گرفته نمی شود

خواهد شد که ریسک در آنجا واقع است. در رابطه با شرکتها، گروههای چند ملیتی و دیگر مؤسسات همیشه این طور پنداشته می شوند که ریسکها محل خطر آن کشور عضوی است که شعب یا خود مؤسسه فعالیت می کند. ولی برای افراد موقعیت ریسک همان اقامتگاه اصلی آنهاست با این همه استثنائی نیز وجود دارد و از جمله:

الف - محل اصلی ریسکهای مربوط به ساختمانها و اموال منقول داخلی آنها مکانی است که املاک مورد نظر در آن جا قرار گرفته است.

ب - محل اصلی ریسکهای مربوط به انواع وسائل نقلیه کشور محل ثبت آنها می باشد.

ج - محل اصلی ریسکهای مربوط به گذراندن تعطیلات و مسافرت هایی که از چهار ماه تجاوز نکند کشور بیمه گذار است.

این قواعد متعارض از جهت قانونی معین می کند که کدام کشوری مجاز به دریافت مالیات است و به همین ترتیب هم باید حداکثر تا اول ژوئای ۱۹۹۰ به قوانین مالیاتی کشورهای عضو بازار مشترک انتقال یابد. مقرراتی راجع به جزئیات جنبه های فنی مسئله هنوز وضع نشده است. مطلبی را که به طور مسلم می دانیم، به ویژه در رابطه با بیمه نامه های اروپائی، این است که وضع قوانین مالیاتی بر بیمه و حق بیمه های مربوطه با پذیرفتن اصل اختصاص ریسکها به مکانهای مختلف و کشورهای مختلف درگیر ریسک با توجه به نرخهای مالیاتی محلی سهم بندی خواهد شد. این موضوع در رابطه با بیمه نامه های اروپائی به شکل یک بیمه نامه منفرد (حق بیمه منفرد) اصول فوق الذکر به این معنی خواهد بود که حق بیمه ها بر طبق محل اختصاص ریسکها خرد خواهد شد و اخطاریه آن برای هر دو کشور دارنده بیمه نامه و کشوری که ریسک در آن واقع شده است (به وسیله پر کردن اظهارنامه مالیاتی) صادر خواهد شد.

این مطلب هنوز معلوم نیست که آیا چنین اخطاریه ای در حیطه گزارش به مسئولان مباشر است (ماده ۱۹

از سال ۱۹۸۸، (بسیار بعید به نظر میرسد که چنین مقرراتی خوب به اجرا گذاشته شود، چون کشورهای عضو کلا "به اصول متفاوتی گرایش دارند و به نظرات مختلفی عقیده مند هستند).

— مقررات مربوط به دریافت عمومی مالیات بر سود از سال ۱۹۸۹ (۱۵٪ که هم اکنون موقوف شده است؛ سیستم "نرخ صفر" احتمالاً" غالب می شود؛ مأخوذ از پیشرفت‌های آلمان فدرال که ۱۰٪ دریافت مالیاتها در ۳۰ ژوئن ۱۹۸۹ منسوخ شده است و در فرانسه که تمایل مشابهی مشاهده می شود (دریافت مالیات از ۲۵٪ در حال حاضر به ۱۵٪ از اول جولای ۱۹۹۰ کاهش پیدا می کند؛ الغاء کامل در مرحله دیگری انجام خواهد گرفت). در این زمینه ممکن است بسیار اشاره شده باشد که دریافت مالیات بر سود به اتکاء قراردادهائی که معافیت از مالیات در دو کشور بدهکار و گیرنده آن به جهت دوری از مالیات دوگانه تقریباً "همیشه به صفر کاهش پیدا می کند.

ضمیمه (B)

نرخ مالیاتی صنفی در کشورهای عضو بازار مشترک:

بلژیک	۴۳٪
لوکزامبورگ	۳۶٪
اسپانیا	۳۵٪
انگلستان	۳۵٪
آلمان غربی	۵۶٪ (+ ۱۵٪ مالیات محلی: ۳۶٪ بر درآمدهای توزیع شده)
فرانسه	۴۲٪ (+ ۳۹٪ بر درآمدهای توزیع شده که پیش‌بینی می شود به ۳۷٪ کاهش پیدا کند)
دانمارک	۵۰٪
پرتغال	۳۵٪
هلند	۳۵٪
ایتالیا	۳۶٪ (+ ۱۶٪ مالیات محلی)

منعقد می شود. خلاصه کلام آنکه: بدون تطبیق و هماهنگ سازی مالیاتی کنترل کافی امکان پذیر نخواهد بود.

ضمیمه (A)

مقررات مربوط به مالیاتهای مستقیم در کشورهای عضو بازار مشترک

مقررات مربوط به ادغام شرکتها از سال ۱۹۶۹ (انتقال داراییهای معاف از مالیات در صورت ادغامهای دو جانبه، انشعاب یا تشکل کمپانیهای جدید)

— مقررات مربوط به شرکتهای مادر و پذیرش عضو از سال ۱۹۶۹ (معافیت مربوط به مالیات بر درآمد شرکت و مالیات بر درآمدهای عمده، مالیات بر سود سهام در کشور دریافت کننده، که سهم شرکت مربوطه پایین تر از ۲۵٪ سرمایه آن نیست: مقررات تحکیم مالیات)

— مقررات مربوط به نرخ مالیات بر درآمد شرکتها از سال ۱۹۷۸ (تفاوت نرخ مالیات ۴۵ تا ۵۵٪: مالیات یک شکل بر درآمد از سرمایه، سود سهام بالغ بر ۲۵٪: تمام مالیاتهای قبلی پرداختی به وسیله گیرنده سود سهام)

— مقررات مربوط به خسارتهای با مهلت تأدیه و خسارتهای معوقه معاف از مالیات از سال ۱۹۸۴ (مقررات همگون محدود کننده خسارتهای معوقه معاف از مالیات تا دو سال بدون محدود کردن خسارتهای با مهلت تأدیه).

— مقررات مربوط به جریانات تحت داوری از سال ۱۹۷۶ به جهت آنکه کشورهای عضو به موافقتی در مورد تخمین سود شرکتهای درگیر داوری نمی رسند.

— مقررات مربوط به تعاون اداری متقابل در حوزه مالیاتهای مستقیم و ارزش افزوده مالیاتی از سال ۱۹۷۷، ۱۹۷۹ (این تنها مقرراتی است که پذیرفته شده و در جریان گذاشته شده است): با این حال هنوز به کار گرفته نشده است.

— مقررات مربوط به همگون سازی مبنای ارزیابی برای احتساب مالیات بر درآمد شرکتها (پیش نویس اولیه)

ضمیمه (C)

مالیات بر سود سهام در کشورهای عضو بازار مشترک:

بلژیک	۲۵%
اسپانیا	۲۰%
دانمارک	۳۰%
فرانسه	۲۵%
آلمان غربی	۲۵%
ایتالیا	۳۰%
پرتغال	۲۵%
هلند	۲۵%
یونان	۴۲ تا ۵۰%
ایرلند و انگلستان = سیستم اعتبار مالیاتی	
لوکزامبورگ ۱۵% (به سهام متصرفی تعلق نمی‌گیرد)	

ضمیمه (D)

نرخ مالیاتها در رابطه با حق بیمه‌ها در کشورهای عضو بازار مشترک (فقط مربوط به بیمه‌های غیرزندگی است)

انگلستان	۰
ایرلند	۰
اسپانیا	۰
آلمان	۵%
هلند	۷%
بلژیک	۹/۲۵%
فرانسه	۹-۱۵-۱۸ یا ۳۰% بسته به نوع پوشش
ایتالیا	۱۲/۵% وسائل نقلیه ۲۱/۵% بقیه پوششها
پرتغال	۲/۳۵ تا ۱۴/۳۵% بسته به نوع پوشش ۴-۵ یا ۹% تمبر
دانمارک	۱۲% تمبر برای وسائل نقلیه و بقیه پوششها ۵۰% سواری ۲۵% کامیون
یونان	۱۰ تا ۲۰% بیمه آتش‌سوزی ۲/۴% تمبر
لوکزامبورگ	۳-۴-۵ یا ۱۰% بسته به نوع پوشش

در ضمن مالیات بر حق بیمه فرمهای دیگر مشابه (مالیاتهای جنبی و فرعی بیمه) در کشورهای عضو بازار مشترک وجود دارد.